

Dážď

Hudba: Jose Feliciano
Text: D. Bachratý
BG - Album

♩ = 116

Po ce - lú noc do tmy v prí - va - loch pa - dá dážd',
vy - tr - va - lo pí - še rým na o - ken - ný rám,
ver - še z pís - men bez - men - ných, zbier - ka bás - ní
bez - cen - ných. Dej strá - nok strá - ca výz - nam,
sa - ma s váž - nou tvá - rou sní - vam, čas - to cí - tim, že sa a - si
sa - ma v se - be ne - vyz - nám. Keď dážd' splý - va
s dú - hou, ja s ním zvá - dzam sú - boj, sie - ťou bú - rok.

2. Križovatky bleskov rúcajú tichý snár,
koľko nocí tápam v prázdnych hádankách.
Pantomímou nemých slov, súdia tváre výkladov,
pod závoj smútok skrývam, vždy, keď prší iná bývam,
znovu cítim, že sa asi sama v sebe nevyznám.

3. Mesto dýcha spánkom v náručí bledých pár,
na uliciach blednú sklá neónových lúč.
Ráno blúdi v záclonách, na rozmedzí zastal čas,
v úlomkoch zašlej slávy noc stráca právo vlády,
do ticha sa vkráda zvuk prvých ranných áut.